

ירושלים, י"ג בחשוון תשל"ב
1 בנובמבר 1971

לכבוד
מר שאול בן-שמחון
הועד הפועל של ההסתדרות
תל-אביב.

לחבר בן-שמחון שלום וברכה,

מזה חודשים רבים שמתנהל נגדי מסע השמצות המבוסס
על אמירה שלי ש"הפנתרים אינם נחמדים".

בהיותך אצלי לפני חודשים מספר יחד עם קבוצת חברים
מהתאחדות עולי צפון אפריקה, שאלתי אתך מדוע לא מצאת
לנחוז, אף פעם, לקום ולהבהיר באילו מסיבות ובאיזה הקשר
אמרתי הדברים. בנוכחות החברים שהשתתפו בפגישה שבתי
והזכרתי לך המסיבות בהן אמרתי את אשר אמרתי. ואני חוזרת
על כך גם עתה: בכנס לציון סיום תגיגות המימונה, שהתקיים
למחרת אותו לילה בו התפרעו הפנתרים ברחובות ירושלים
ואשר במהלך "הפגנתם" הושלכו על ידם בקבוקי מולוטוב,
אמרת אתה כי נפגשת עם הפנתרים העצורים ומצאת כי הם
דווקא נחמדים. בתגובה לדבריך אלה אמרתי אני כי אלה

המתפרעים ומשליכים בקבוקי מולוטוב על שוטרים יהודים, אינם "נחמדים". בנוכחות החברים מהתאחדות עולי צפון אפריקה לא הכחשת דברי אלה, אולם גם לאחר מכן לא מצאת לנחוץ לקום ולהסביר ולהעמיד דברים על דיוקם ובהקשרם הנכון.

היות וסילוף דברי הולך ומתפשט והיות ואתה ממשיך בשתיקתך, אני מוצאת לנכון להעביר העתק ממכתבי זה אליך, לכל חברי הועדה המרכזת, לכל חברי הלשכה, ולכל חברי הסיעה בכנסת.

אני בודא מוכנה לשמוע דברי ביקורת, אולם אינני מוכנה לשמוע השמצות המבוססות על עובדות מסולמות.

ב ב ר כ ה ,

גולדה מאיר